

331. 1.

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging van artikel 30 van het Burgerlijk Wetboek.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 23 Maart 1925.

WILHELMINA.

331. 2.

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wensche-lijk is artikel 30 van het Burgerlijk Wetboek te herzien;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goetvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

In artikel 30 van het Burgerlijk Wetboek wordt achter het woord „gedaan” de komma vervangen door een punt en de daaropvolgende woorden vervangen door:

„Bij gebreke van den vader of bij diens verhindering zal de aangifte moeten geschieden door de geneesheeren, heelmeeesters, vroedmeesters, vroedvrouwen of andere personen, welke bij de bevalling zijn tegenwoordig geweest, en wanneer

de moeder buiten hare woning bevallen is, door de evenge-noemde personen of dengene, te wiens huize zij bevallen is.”

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autori-teiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

331. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij arrest van den Hoogen Raad van 2 Juni 1919 (*Ned. Jur.* 1919, blz. 652, *W. v. h. R.* n°. 10428) werd in overeen-stemming met reeds vroeger door den lageren rechter gewezen vonnissen, beslist, dat, ingeval eene vrouw buiten hare woning is bevallen, alleen tot aangifte van die geboorte bij den burgerlijken stand verplicht is degene, te wiens huize de geboorte heeft plaats gevonden.

Het komt ondergeteekende met de Staatscommissie-Lim-burg, van wie het onderhavig wetsvoorstel afkomstig is, voor, dat deze beslissing eene wijziging van artikel 30 van het Burgerlijk Wetboek zeer gewenscht maakt. Het druischt in tegen het rechtsgevoel om den vader, zelfs indien hij bij de bevalling is tegenwoordig geweest, uit te sluiten van de be-voegdheid zijn kind bij den burgerlijken stand aan te geven, terwijl bovendien deze vooral in de groote steden tijdroovende verplichting voor de directeuren der ziekenhuizen zeer be-zwarend is.

Door de thans voorgestelde wijziging van artikel 30 B. W. komt de verplichting van den wettigen vader tot aangifte van de geboorte, waar deze ook heeft plaats gehad, vast te staan, evenals dat thans reeds krachtens het Reglement op den burgerlijken stand voor Europeanen in Nederlandsch-Indië het geval is en ook in het ontwerp Burgerlijk Wetboek van 1886 wordt voorgesteld.

Naar geldend recht wordt de uitdrukking „bij gebreke van dien” (den vader) geacht te omvatten het geval van verhindering van den vader. Duidelijkheidshalve is in het ontwerp het geval van verhindering uitdrukkelijk genoemd.

Bij gebreke van den vader rust de verplichting tot aangifte op alle overige in het artikel genoemde personen, zoodat, wanneer de aangifte door den een is gedaan, de ander daar-door van zijne verplichting wordt ontheven. Het kwam den ondergeteekende niet gewenscht voor daarbij een bepaalde volgorde voor te schrijven, zooals wel eens is voorgesteld (vgl. Ingezonden Bijdrage in *W. v. h. R.* n°. 10800). Het zal toch in ieder bijzonder geval van de omstandigheden afhangen, wie zich het gemakkelijkst van deze verplichting zal kunnen kwijten. Heeft de bevalling in een ziekenhuis plaats gehad, dan zal, indien dit ontwerp wet is geworden, iedere pleegzuster, die daarbij tegenwoordig was, de aan-gifte kunnen doen. Aan het bovenvermelde bezwaar be-treffende de directeuren van ziekenhuizen is dan tevens tege-moet gekomen.

De Minister van Justitie,

HEEMSKERK.

